

DOHÁNYÁRUSOK KÖZLÖNYE

A magyarországi nagy- és kistőzsdetulajdonosok szakközlönye és értesítője.

A MAGY. KIR. DOHÁNY-NAGYÁRUSOK ORSZÁGOS SZÖVETSÉGÉNEK HIVATALOS LAPJA.

Megjelenik minden hó 1-én és 15-én.

Előfizetési ár fél évre 5 kor.

Kiadótulajdonos és felelős szerkesztő:

HATSEK ADOLF.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Budapest, VI., Eötvös-utca 5.

hová az előfizetési összegek,
— — valamint a kéziratok küldendők. — —

TARTALOM: —k. A Dohányáruda. A magyar dohánynagyárusok Országos szövetsége. Nyílt levelek. Vegyes hírek.

—k. Alig egy évszázad óta lehet szó dohánygyártásról, mint ipari tevékenységről, és máris konstataható, hogy ez iparfaj csilága letűnőben van.

Nemcsak a magyar és az osztrák dohányjövedék statisztikai adatai teszik ezt világossá, e mellett szól a német dohánypiacz stagnálása, illetve visszafejlődése, e mellett argumentál a havannah szivarok fogyasztásának gyenge emelkedése.

A legszembetűnőbb példája a visszafejlődésnek az osztrák dohánypiacz, mert itt az eddig közkedvelt E Cuba, a Britanica, és Trabuco szivar, valamint több különlegességi faj stb. fogyasztása oly vehemens módon csökkent, hogy az erre vonatkozó adatok bámulatot keltethetnek. Ezek a fajok nálunk is részben nem mutatnak fogyasztási többletet, részben visszafejlődést tüntetnek fel.

Közismert tény, hogy a szivarka kereslet emelkedése vonta maga után a szivarfajok fogyasztásának csökkenését. A szivarka fogyasztás mesés dimenziókat ért el; a 30 év előtti fogyasztásnak százhuszszorosa a mai fogyasztás.

Há tekintetbe vesszük, hogy a népességi viszonyok e 30 évi előtti fogyasztásnak ma csak ötszörösét hozták volna létre — világossá lett, hogy az óriás emelkedéstöbblet mit jelent.

Nem kevesebbet jelent ez, mint azt, hogy a dohánygyártásra szinte (szántsándékkal mondják: szinte) oly új ára következik, mint a mily jelentőségű a 60-as évek új ára volt,

midőn a szivarok jelentősége szinte napról-napra nőtt. Akkor a paraszt a pipáját félretette vasárnapig, hétköznapon nem pipázott, hanem elkezdett szivarozni. Ma a szivar, úgy látszik épúgy helyet csinál a szivarkának, mint a hogy akkor ő kiszorította a pipát (notabene: a 70-es években utakon és utcázakon pipázó embert már alig lehetett látni és alig egy évtizedre oly dimenziókat vett a szivarfogyasztás, hogy a hazai gyárak képtelenek voltak a keresletet kielégíteni, külföldről kellett óriás mennyiségű kész szivart behozni.)

Ma az ilyen meglepetés ki van zárva. A dohányjövedék ma oly kiváló szervezet, melynek óriási ipartelepei bátran nézhetnek szembe bármely meglepetésnek és azonkívül itt az ügybuzgó, éleslátó hivatalnok sereg, mely vigyáz arra, hogy minden igény kielégíttessék és szinte feleslegessé teszi a különben nélkülözhetetlen segédeszközt: a statisztikát.

Félre ne értessünk! Mi egy évtizeddel ezelőtt megmondtuk, a miről itt szó van, hogy t. i. a jövő szivarja a szivarka; ez azonban épen nem áll ellentétben azzal, hogy a szivaripar tökéletesíttessék, fejlesztessék, mert idő és körülmények és — bármi kómikusan hangozzék is — a divat is hozzájárulhat ahhoz, hogy a szivarfogyasztás nem csökken és nem is fog csökkenni.

És most illő szerénységgel kérdezzük, történt-e e téren mindaz, minek történnie kellett volna? Mi úgy látjuk, hogy a szivarka gyártás kedvéért sok történt a szivargyártás rovására ép úgy, mint a szomszéd Ausztriá-

ban és hogy a szivaripar ez alapon kisebb jelentőségűnek tartatik, mint a szivarkáé.

A mi magyarázatunk az, hogy először is nem kísérelték meg a régi elnevezések és fajok kiküszöbölését és ujakkal való helyettesítését, másodsor pedig ragaszkodnak régi, elavult formákhoz és a felhasználandó dohányerősségi fokaihoz.

Félreértések elkerüléseért kijelentjük, hogy a magyar dohányjövedék gyártmányait gáncs nem érheti, sőt némely faja a gyártmányoknak egyenesen dicsőségére van a dohányjövedéknek.

De elvégre is meg kell kísérelni, nem állítható-e meg egy némely faj fogyasztásának csökkenése az által, hogy az, hogy úgy mondjuk: divatossá tétetik.

Oly nagy nehézségekbe ütközik ez, — vagy talán ennek is a rossz szomszéd az oka?

A dohányáruda.

Egészen mássá tette a dohányárudát a szivar és szivarfogyasztás óriás emelkedése, mint a mi kezdetben volt. Valamikor a dohányelárusítás vagy tartozéka volt valamely másfajú üzletnek, vagy pedig szinte házilag kezeltetett, otthon a házi munka elvégzése közben történt az elárusítás és valami kis hasznot is hozott.

A viszonyok azonban alaposan megváltoztak. A fogyasztás nagy mértékben növekedett a legkisebb faluban is óriási módon emelkednek a költségek és nagygyá lett a munka, házbér és még a kiszolgálás is nagy terheket ró az elárusítóra — szóval megszűntek azok az idők, midőn azt lehetett mondani, hogy e téren a legkisebb kereset is tekintetbe vehető.

Igy keletkezett idővel a dohányáruda, melyben az állam gyártmányai árusítatnak és mely oly forgalomnak örvend, hogy államgazdasági szempontból nagy fontossággal bír, mint a szivarfajok elárusító helye. De hol — és ez már a magángazdaságot érdekli — minden a dohányzáshoz szükséges tartozék, segédeszköz a közönség rendelkezésére áll.

Tudják ezt a szivarkapapír-, gyufa-, szivarszipka- és papirgyárosok és le is akarják foglalni a maguk számára a dohányárudát. Teszik ezt az által, hogy azon dohányelárusítóknak, kiknek árudája nagyobb forgalmu utcákban, utakon van, 400—1000 korona évi tiszteletdíjat fizetnek azért, hogy czikkeiket feltűnő módon helyezték el és hogy — s ez a fő — az elárusító különös figyelemben részesítse e gyártmányokat. Ez az oka annak, hogy pl. az a »Abadie» szivarkapapír oly példátlan sikert aratott — hogyne, mikor az elárusítója

hasznot húzott utána, már akkor, mikor még el sem adta. Természetes, hogy az említett elárusítók óriás reklámot csapnak e szivarkapapírnak és nem is kifogásolható e reklámcsinálás, ha megfizettetik.

Azok a dohányárusok azonban, kik szinte ingyen foglalkoztak eddig is és pedig ügybuzgalommal szivarkapapírok eladásával, mert hisz e szivarkapapír utáni jövedelem az összes többinél kisebb, jól teszik, ha vagy bevásárlási forrásaiknál kérnek évi átalányt az eladásért, vagy pedig magához az illető czéphez fordulnak e célból. Mert az nem járja, hogy az egyiknek igen, a másiknak nem.

A nálunk évek óta forgalomban lévő kitűnő »Delicias» szivarkapapír, melynek a Schnabel Jakab czég az előállítója, mely óriási kivitelnek örvend Amerikába, Keletre, és Németországba is, nem tud az említett okokból nálunk prosperálni. E czégnek elve és jelszava az, hogy maga a czikk legjobb reklámja önmagának. De ha egy más gyáros más eszközökkel küzd és ez eszközökkel a saját javát tényleg el is éri, miért nem használják ki ezt az elárusítók saját javukra?

Mi, akik esztendőnk óta küzdünk a dohánykisárusokért, kik mindig és mindenütt azt keressük, hol és hogyan lehet a kisáruson segíteni, azt hisszük, hogy megtaláltuk a baj okát; a fenn említettekben rejlik az, így hát itt keresendő az orvoslás.

Nézetünk szerint a járulékos, mellékcikkeknek tizszer akkora hasznot kellene hozniok, mint az államiaknak. Természetesen nem szabad egy dohányárusnak sem oly kicsinyeknek lennie, hogy azt hiszi, hogy ezt vagy amazt a cikket nem nélkülözheti. Sok gyáros van, ki ezeket áldozna azért, hogy czikkeit a dohányárusok raktáron tartsák. Az a baj, hogy a dohányárusok nem ösmerik az ő helyiségeik értékét, mert ha ösmernék, erélyesebben lépnének fel. Különben rövid idő múlva akeziót indítunk ez ügyben. Érintkezésbe fogunk lépni egyrészt a dohánykisárusokkal, másrészt a gyárosokkal és módot fogunk rá találni okvetlen, hogy végre is javíttassék a kisárus helyzetén, hogy a kisáruda ne csak fáradtságot, munkát, kellemetlenséget okozzon, hanem a kisárusnak megélhetését is biztosítsa.

A Magyar Dohánynagyárusok Országos Szövetsége.

Hivatalos rész.

Igazgatósági ülés. A múlt hétre tervezett igazgatósági ülés közbejött akadályok miatt elmaradt. Az ülés az akadályok megszűnte után haladéktalanul meg fog tartatni. Külön is felhívjuk a figyelmet ez igen nagyfontosságú ülésre. Indítványok késedelem nélkül a Szövetség címére küldendők.

Egy kedvezmény. Az országos Szövetség a jövő héten a dohánynagyárusokhoz *körlevelet* intéz, melyben egy *kedvezményről* értesíti. Azok a dohánynagyárusok kik nem tagjai a Szövetségnek, e körlevelet nem fogják megkapni.

A vasuti fuvardijak mérséklése. Azok a dohánynagyárusok, kik tagjai a Szövetségnek felkéretnek, hogy ha az államvasutak Igazgatóságához intézendő emlékirathoz adatokkal tudnak járulni, azokat *haladéktalanul* küldjék az országos Szövetség címére. (Budapest, VI., Andrassy-út 19.)

Egy vívmány. Ismételten foglalkozott az országos Szövetség azan anomáliával, hogy a dohánynagyárusok az által, hogy az *adókvetítő bizottságban* szakember nincs, igazságtalanul adóztatnak meg. E lapok egyik legutóbbi számában a Szövetség titkára mutatott rá e szomorú, visszas helyzetre. Örömmel értesítjük az országos Szövetség tagjait arról, hogy a minister ő kegyelmessége elrendelte, hogy *az adókvetítő bizottságok összeállításánál a kereskedők lehetőleg figyelembe vésenek.* Megelégedéssel konstatáljuk, hogy az adókvetítő bizottságok tényleg ily értelemben állítottak össze és reméljük, hogy a dohánynagyárusok jogos kívánságai figyelembe vétetve, igazságosan fognak megadóztatni. *A mennyiben az országos Szövetség tagjai az adókvetítést jogtalanul tartanák, forduljanak az országos Szövetség titkárához (dr. Kadelburg Ignác, VIII., József-körút 48) ki a szükséges utbaigazításokat meg fogja adni.*

A Szövetség jelentései. Az országos Szövetség elhatározta, hogy szolgálatait a magas Pénzügyministerium rendelkezésére bocsájtva, kész a dohánygyártmányok tekintetében a tagok jelentései alapján *periodikus jelentéseket* küldeni a magas Pénzügyministeriumhoz. Az erre vonatkozó *emlékirat*, kibővítve azzal: hogy a magyar dohánynagyárusok országos Szövetsége *minden a dohánygyártmányokat illető ügyben* készséggel és buzgósággal áll a magas Pénzügyministerium, illetve a dohányjövédéki kir. Igazgatóság rendelkezésére — legközelebb be fog nyújtani a *Pénzügyministeriumhoz*

A horvát kartársak. Miután a horvát kartársak eddig megfelelő módon a *Szövetségbe való belépésre* fel nem szólítottak, a horvát kartársakhoz legközelebb belépésre felszólító *körlevelek* fognak intézteni.

A Szövetség megnagyobbítása. Számos *indítvány* érkezett be, mely a Szövetségnek *szélesebb alapokra* való kiterjesztését célozza. A legközelebbi *Igazgatósági ülés* feladata lesz e tekintetben állást foglalni. Itt mindenestre egy nagyméretű és óriás jelentű akcióról van szó.

A Szövetség címe. Miután a Szövetséghez intézett levelek stb. néha helytelenül címezettek, álljon itt a Szövetség helyes címe: *A magyar dohánynagyárusok országos Szövetsége. Budapest, VI., Andrassy-út 19.*

A nem járó illeték. Egy ujság legutóbbi számában szó volt arról, hogy a dohányárusok évek óta fizetnek jutalékuk után oly illetéket, mely nem fi-

zetendő. A magyar dohánynagyárusok országos Szövetsége megteszi a szükséges lépéseket, hogy a dohányárusok érdekeit, mint minden téren, itt is megvédelmezze. Alapos a remény, hogy a Szövetség ebbeli felszólalásának elbírálása után az illetékek fizetése meg fog szünni. Természetes, hogy az országos Szövetség ezt a kérelmet *valamennyi tagja* nevében fogja felterjeszteni és a kérelem teljesítése esetén ez *valamennyi tag* javára fog szolgálni. Miután a 3 éven belül jogosulatlanul bevetelezett illeték visszaköveteléséről is van szó, jól teszik az országos *Szövetség ama tagjai*, kiknek erre *igényük* van, ha ez ügyben az országos Szövetség *titkárához* fordulnak.

Az országos Szövetség központi irodája. Az országos Szövetség *tagjai* érdekeit előmozdítandó *központi irodát* szervezett, melynek élén a titkár áll. E központi iroda a Szövetség *minden tagjának bármely ügyében* felvilágosítást ad, illetve eljár. Mig a központi iroda nagyobb szabású helyiséggel nem rendelkezik, minden levél stb. a magyar dohányárusok országos Szövetségének czimére (VI., Andrassy-ut 19.) küldendő.

A dohánynagyárudai jog. Többrendbeli kérdezősködésre tudomásukra hozzuk az illetőknek, hogy dr. Kadelburg Ignác titkár ezen cikksorozata még be nem végződött, hanem már a legközelebbi számok egyikében folytatást nyer. Azon kétségtelen tény, hogy a dohánynagyárusok mai helyzete tarthatatlan, további bizonyításra nem szorul. Tudjuk mindnyájan, hogy a dohányárus ma »vogelfrei«, a jogbiztonság elemi követelményeinek is híján van. Ez kétségtelen, szomorú tény. Nem is lesz e cikkekben további kesergés e képtelen helyzeten, hanem — de lege ferenda — rámutatunk majd arra, hogy ez absurd helyzet hogyan orvosolható. És már most arra kell törekednünk, hogy orvosoltassék is. Itt a Szövetség, ennek kell kezébe vennie az ügyet és jogfosztott emberekből szabad kereskedőket kell teremtenie. Es örvendünk, hogy az ország dohánynagyárusainak nagy része egyesült e Szövetségben e legfontosabb száz és száz más jog kivívására illetve jogtalanság megszüntetésére. Kevesen vannak már, kik mérhetetlen indolenciájukban távol tartják magukat *létérdeküket* képező Szövetségünkötől. De ne is várja az, ki a küzdelemben nem segít, hogy neki tiszta »rebachja« legyen. A tagok a Szövetségért, a Szövetség a tagokért. Ez a jelszó! Csak e két faktornak van egymáshoz köze.

A Szövetség tagjai. Az országos Szövetség tagjainak névsora legközelebb ki fog nyomattatni. E névsor meg fog küldetni az összes tagoknak.

Kérelem. Azon dohánynagyárus urak, kik kérelmünkre ajánlkoztak arra, hogy a kartársak közt propagandát indítanak a Szövetség érdekében, felkéretnek, hogy azon kartársak névsorát, kik a Szövetségbe lépni óhajtanak, mielőbb küldjék el a Szövetség czi-

mére. Számos tagtárs valóban az egész foglalkozást hálára kötelező működést fejtett ki e téren. Reméljük, hogy a többiek buzgalma is megtermi gyümölcseit. Nem volna szabad lennie, ez országban dohánynagyárusnak, ki nem tagja a Szövetségnek. Ezt úgy az összeség mint mindenegyes dohánynagyárus jól felfogott érdeke érdeke kívánja. Fel hát az agitációra!

A következő levelek közlésére kérték fel a Szerkesztőséget:

1. Igen tisztelt Szerkesztő Úr! Élénk figyelemmel olvastam ama cikksorozatot, melyben dr. Kadelburg Ignác úr a dohánynagyárudai joggal foglalkozik. Aláírom e cikk minden kijelentését. Huszonnégy éve küzdök, izzadok keserves verejtéket azért, hogy nevetésesen csekély jutalékból megéljek, fizetem évek óta a ládákat, melyekkel befűthetem szobámat (tényleg az az egy hasznom megvan: soh'sem fázom) tetejébe pedig árókösen drukkolok, nem-e jut eszébe valakinek egy szép napon még e keserves üzletet is elvenni, hogy aztán én becsületes keresetemtől megfosztva, 24 évig az államnak tisztességgel, becsülettel, odaadással teljesített nehéz szolgálat után, mint valami jött-ment kidobassak. Olyan az én üzletem, Szerkesztő úr, hogy mindenki úr abban, csak én nem, mindenki parancsol, nem, nem parancsol, hanem chicaniroz, én pedig len hallgatok, dolgozok, kinlódok és fizetek. Mi tisztelt Szerkesztő úr állam vagyunk az államban a következő értelemben: ez ország minden polgára magyar jog és törvény védelme alatt áll, mi azonban (dohánynagyárusok) bolgár és szerb módon kormányoztatunk. Itt a dohánynagyárusok országos Szövetsége, vegye kezébe az ügyet. A cikkek írója, mint a Szövetség titkára bizonyára a Szövetség intenciói szerint cselekedett, midőn azt az égbekiáltó igazságtalanságot, mely alatt mi dohánynagyárusok nyögünk, szóvá tette. Mint egy ember fogjuk támogatni a Szövetséget dicséretes működésében és mienk lesz a győzelem, mert mienk az igazság. Tisztelettel kérem Szerkesztő urat, szíveskedjék jelen soraimat nagyrabecsült lapjában a Szövetség rovatában közölni. Hálára kötelez vele és talán használ igaz ügyünknek is.

Tisztelő híve

B. Ö.

2. Tekintetes Szerkesztő Úr! Engedje meg, hogy mint lapjának szorgalmas olvasója, egy oly kérdésben szóljak fel, mely úgy a dohánynagyárusokat, mint a dohánykisárusokat érdekli. Eleve kijelentem, hogy az én nézetem szerint dohánynagy- és kisárusoknak telje-

sen azonos érdekeik vannak és így együttesen, vállvetve kell dolgozniok. Örömmel olvastam e szempontból b. lapjában Manheim dohánynagyárus úr levelét, melyben ő egy életre való eszméért száll sikra, Ő t. i. egy pénzüntézet alapítását propagálja, mely a dohánynagyárus Szövetség aegise alatt működne, úgy a nagy- mint a kisárus érdekében. Én és kisárus társaim reméljük, hogy e kitünő eszme a nagyárus Szövetség bizottságának tetszését megfogja nyerni. De nemcsak ez ideáért üdvözlöm én az említett nagyárust, hanem azért is, mert azt célozza, hogy dohánynagyárusok és kisárusok azonos érdekeinél fogva együtt működjenek. És most kirukkolok a magam ideámmal. Helyezkedjék e Szövetség szélesebb alapra, vegye fel rendes. pártoló, rendkívüli, vagy bármily tagnak a kisárusokat is és küzdjön az ő érdekükben is. Sanyaru a nagyárus helyzete, sanyaru a kisárusé is — küzdjenek hát vállvetve. És ha ez a hatalmas Szövetség fog értünk, kisárusokért küzdeni, biztosan eredményt értünk el. Látjuk a Szövetség kitünő tevékenységét a nagyárusok érdekében, — mi is kopogunk az ajtón, eresszenek be! Az osztrákoknál kedvezőbb a helyzete úgy a nagy- mint kisárusnak mint nálunk; most ismét kilátásba helyeztek javítást a helyzeten — ott. Hát mért nem majmoljuk az osztrákokat e téren is, ha minden más téren majmoljuk?!

Legyen Szerkesztő Úr ezen több társam nevében nvilvánított kérelem szószólója. Hálás tisztelője

B. D.

Vegyes hírek.

Ágyptomi szivarkák veszélyesek? Azt olvassuk egy szaklapban, hogy az ágyptomi szivarkák erős dohányosokra igen veszélyesek, mert nagy mennyiségű opium foglaltatik bennök, mi által könnyen beállhat hangszállbénulás. A magyar kir. dohányjövedék bizonyára tekintettel lesz e körülményre és a hazai dohányzók érdekében bizonyára megvizsgáltatja a nálunk forgalomba jövő ágyptomi fajokat.

Az osztrák dohányárusok központi Szövetsége f. hó 25-én ülést tartott Bécsben, melynek napirendje a következő volt:

1. Az osztrák dohányárusok kedvezőtlen anyag helyzete, a dohánycikkek utáni jutaléknak 10 %-ról 15 %-ra felemelése ügyében teendő lépések megbeszélése

2. A postai értékcikkek és okmánybélyegek utáni jutaléknak felemelése 5 %-ra.

3. A Princessas és ágyptomi különlegességi szivaroknak behozatala.

„DOHÁNYÁRUSOK KÖZLÖNYE“

(ORGAN DER TABAK GROSS- UND KLEINVERSCHLEISSER UNGARNS.)

INHALT: — k. Die Tabak Trafik. Die Tabakverschleisser in Oesterreich. Vermischte Nachrichten.

— k. Kaum mehr als ein Jahrhundert alt dürfte die Fabrikation der Zigarren, als Industrie aufgefasst, zählen und schon sprechen alle Anzeichen dafür, dass sie, wenn auch langsam, aber thatsächlich im Absterben begriffen ist.

Beweise hiefür liefern nicht nur, die uns interessirenden statistischen Ziffern der ungarischen, wie auch der österreichischen Tabakregien, sondern auch die, in gar keinem ziffernmässigen Verhältnisse stehenden, stagnirenden, oder ebenfalls rückschreitenden Zigarren Absätze in Deutschland, wie auch die nur sehr geringe Zunahme des Consums der Havannah Zigarren.

Ganz besonders fühlbar macht sich jedoch dieser Minderabsatz der Zigaretten in Österreich wo bereits die bisher allbeliebte E Cuba, die Britanica und Trabuco Zigarre, mehrere Spécialitäten Sorten u. s. w. einen Rückschlag des Consums erfuhren, der auffällig ist. In Ungarn sind es ebenfalls diese Sorten die theils im Consum nachliessen, theils den alten Stand beibehielten.

Es is allgemein bekannt, dass die Zunahme des Zigaretten Consums den Ausfall verschuldet. Bei uns, sowie in Österreich ist der Zigaretten Consum in den letzten dreissig Jahren derart continnirlich gestiegen, dass er dormalen das 120 fache gegenüber den Consum von vor 30 Jahren ausmacht. Nimmt man an, dass, mit Rücksicht auf die Populations und anderer Verhältnisse der Zigarren Consum naturgemäss riesig anwachsen musste diese Zunahme jedoch nicht mehr als den fünffachen Consum ergibt, dann lässt sich ermessen, was die 120 fache Steigerung des Zigaretten Consums zu bedeuten hat.

Sie hat nämlich nichts Geringeres zu bedeuten, als dass die Zigaretten Raucher derart zugenommen haben und in Zunahme

begriffen sind, dass wir beinahe (wir sagen absichtlich beinahe) vor derselben Umwandlung stehen, wie die Tabak-Regien in den 60-er Jahren gestanden, wo selbst die Bauern schon anfangen die Pfeife als Sonntagsmöbel zu betrachten und an Wochentagen Zigarren rauchten. Ein Jahrzehnt darauf und die Pfeife wurde in den Strassen und Gassen überhaupt nicht mehr gesehen. Ein weiteres Jahrzehnt und die Fabriken sowohl Ungarns, wie Österreichs vermochten den Consum nicht mehr zu bewältigen und waren sogar gezwungen riesige Massen fertiger Zigarren aus dem Auslande zu beziehen.

Derartige Überraschungen wären nun heute allerdings kaum möglich, denn erstens hat die k. u. Tabak-Regie genügend vorgesorgt, dass im Momente eines Mehrbedarfes die Fabrikation in jeder Menge sofort vor sich gehen könnte und zweitens arbeitet heute nebst dem werthvollen Werkzeuge der Statistik die fortwährend studirt wird, auch der Scharfblick solcher Beamten mit, die ihr Augenmerk nach allen Richtungen der Welt lenken.

Wenn wir gleichwohl hievon sprechen und es auch heute wiederholten, was wir vor zehn Jahren an dieser Stelle gesagt haben, nämlich, dass die Zigarette die Zigarre der Zukunft ist, so möchten wir gleichwohl zu bedenken geben, dass sich ja derartige Umwandlungen auch nicht in Jahrzehnten vollziehen müssen, dass auch Zeit und Umstände, oder vielleicht, so lächerlich es klingt, auch die Mode einwirken kann, dass die Mehrheit wieder nach der Zigarre greift und dass schliesslich der Zigarren Consum noch immer ein solch bedeutender ist, dass er es verdient seinen Consum zu fördern, wo es nur angeht. Und da fragen wir ganz bescheiden an, ob nach dieser Richtung hin,

wirklich Alles gethan wird, was gethan werden sollte und müsste. Fast scheint es, als ob die Fabrikation der Zigarren bei uns gerade wie in Oesterreich gegenüber der Zigarettenfabrikation als minderwerthig betrachtet wird. Wir motiviren dies damit, dass erstens kein Versuch gemacht wird die alten Sorten und alten Namen zu eliminiren und durch neue zuersetzen, zweitens, dass man hier und dort festhält an die veralteten Formen wie auch des Stärkegrades der zur Fabrikation verwendeten Tabake.

Nicht etwa, dass über die Tabakprodukte geklagt werden könnte, im gegentheil, manche Sorten machen der k. u. Tabak-Regie alle Ehre. Aber, endlich muss ja doch der Versuch gemacht werden, ob der Rückgang einiger Sorten nicht zu verhindern wäre, wenn dieselben den Stempel der Neuzeit an sich tragen. Sollte diess gar so schwer sein? Oder ist da schon wieder der Herr Nachbar schuld?

Die Tabak-Trafik.

Der ungeheure Aufschwung den die Consumtion von Zigarren wie auch Zigaretten genommen, hat aus der Tabak Trafik im Laufe der letzten zehn Jahre ganz etwas anderes gemacht, als sie ursprünglich war. Ehedem hatte man die Tabaktrafik in den allermeisten Fällen als eine Art Nebengeschäft zu einem Erwerbe oder aber, wie auf dem Lande, als eine Art Hausgeschäft betrachtet, welches für die geringe Mühe die mit dem Verschleisse verbunden war, irgend eine Kleinigkeit als täglichen Nutzen brachte.

Das ist nun ganz anders geworden. Der Consum, selbst in den geringsten Dorftrafik ist vielfach gestiegen, die Arbeit und die Kosten haben sich riesig vermehrt, die Miethe und selbst die Bedienung erfordert heute grössere Lasten, kurz, die Zeiten sind vorüber wo gesagt worden ist, dass jeder, selbst der geringste Nutzen in Betracht kommen kann.

Aber die Trafik selber, als öffentliches Lokal, wo ein staatlicher Artikel zum Verkaufe aufliegt, ist aus diesen Gründen und vermöge ihrer Frequenz eine Örtlichkeit geworden, welcher einen bedeutenden Werth zum Absatze der Rauchrequisitten zugesprochen werden muss.

In richtiger Erkenntnis dessen suchen auch seit neuerer Zeit die Fabrikanten von Zigarettenpapier

Zündwaaren, Zigarrenspitzen, Pfeifen und Pfeifenröhre sich in erster Reihe der Trafik, als Absatzquelle für ihre Erzeugnisse zu bemächtigen. Sie thun das, indem sie solchen Verschleissern, welche in frequenten eleganten Strassen oder Gassen ihre Lokale besitzen, jährliche Honorare, welche zwischen 400—1000 Kr. ausmachen, leisten, damit ihren Artickeln die nothwendige Aufmerksamkeit von Seite des Verkäufers zu Theil werde. Dadurch kam es auch, dass zum Beispiel das »Abadie« Zigaretten Papier den beispiellosen Erfolg erzielen konnte den es erzielt, weil ein grosser Theil der Verkäufer bereits einen ansehnlichen Nutzen gewann, bevor sie noch das Papier verkauften. Natürlich braucht es nicht Wunder zu nehmen, wenn diese Verschleisser die grösstmögliche Reclame für diese Fabrikate einleiten und lässt sich dagegen auch nichts einwenden, wenn diese, wie gesagt bezahlt wird. Die Tabakverschleisser dagegen, welche bisher nichts erhielten und die sich ahnungslos mit einem Artikel in ernstester Weise befassen, der ihnen blos einen sehr geringen Nutzen einbringt, noch geringer, als diess ein jedes andere Zigarettenpapier brächte, jene Tabakverschleisser werden gut daran thun, wenn sie entweder bei ihren Einkaufsquellen ein Jahrespauschal für den Vertrieb des Artikels verlangen, oder aber wenn sie sich an die betreffenden Firmen wenden, eine solche zu erhalten. Denn warum dem Einen ja und dem Andern nicht. Das seit vielen Jahren hier eingeführte ausgezeichnete Zigarettenpapiere »Dilicias« dessen Erzeuger die Firma Jakob Schnabel einen Riesenexport dieser Papiere nach dem Orient, Amerika und auch nach Deutschland veranlasst, vermag hier in Ungarn kein besonderes Geschäft in seinem Artikel zu erzielen, weil eben die geschilderten Verhältnisse dies verhindern. Das Prinzip dieser Firma lautet dahin, dass die Waare selbst die Reclame besorgen muss. Nun aber, wenn ein Fabrikant auf einem anderen Wege sein Heil und wie wir sehen mit Erfolg versucht, warum nutzen die Verschleisser dies nicht zu ihrem Vortheile aus?

Wir, die wir unablässig bemüht sind, den Kleinverschleisser womöglichst eine bessere und ausreichendere Entlohnung für seine Mühe und Plage zu sichern, wir sind des Glaubens, dass hier eigentlich der wunde Punkt liegt, warum die Kleinverschleisser nicht vorwärts kommen können. Unserer Ansicht noch, müssten die Nebenartikel in den Tabaktrafiken den Zehnfachen Nutzen bringen, den sie thatsächlich bringen. Natürlich darf kein Verschleisser so kleinlich sein, dass er eventuell einen gesuchten Artikel nicht entbehren zu

können vermeint. Es gibt eine Menge Fabrikanten welche viele Tausende darauf riskiren würden, dass ihr Artickel in den Trafiken eingeführt wird. Die Trafikanten wissen eben nicht den Werth ihrer Lokalitäten zu schätzen. sonst würden sie energischer verfahren. Im Übrigen werden wir in dieser Beziehung schon demnächst eine Aktion einleiten, mit den Kleinverschleissern einerseits, anderseits mit den Fabrikanten in Verbindung treten, damit endlich auch der so wenig lohnende Beruf des Tabakkleinverschleissers zu einem Aufschwunge gelange und derselbe sich zu einem wirklichen Erwerbszweige entwickle.

Die Tabackverschleisser in Oesterreich.

Weiss der liebe Himmel, dass die Herren Tabackverschleisser in Oesterreich, jetzt, wo sie bereits zu einer kompakten Masse zusammengegangen sind, ihre kostbare Zeit zu Berathungen von Dingen verwenden, deren Aussichtslosigkeit ganz ausser Zweifel steht. Wie kann sich aber auch eine ernste Berufsklasse mit derartigen lächerlichen Petitionen an eine Regierung wenden. Denn lächerlich ist diese Petition vom Anfang bis zum Ende. In erster Reihe müssen wir nämlich die österreichischen Tabakkleinverschleisser dahin belehren, dass der Trafikant überhaupt bei Tabak Material keine Provision erhält, am allerwenigsten aber kann davon gesprochen werden, dass dieselbe 10 Prozent ausmacht, nachdem von der A Regalitas bis zur G, keine einzige Sorte 10 Prozent abwirft. Aus dem Grunde klingt es auch sehr unfachmännisch von einer Erhöhung der Provision auf 15 Prozent zu sprechen. Und was die Provision der Stempel und Briefmarken anbelangt, für deren Verkauf 5 Prozent Provision beanspruch wird, so hat, man verzeihe uns das harte Wort, die Fixirung dieser Provision keineswegs ein Finanzgenie vorgenommen, da ein solches doch wissen müsste, dass in der ganzen Welt die Brief und Stempelmarke als Zahlung angenommen wird, wodurch sich auf Kosten des Staates sehr nette Geschäftchen machen liessen. Nein meine Herren und Damen in Oesterreich, dass dürften Sie kaum erreichen dass man Ihnen in dieser Form Ihre Wünsche erfüllt. Da müssen Sie schon etwas anderes verlangen um Ihre Lage, deren Unhaltbarkeit auch wir anerkennen, verbessert zu sehen. In keinem Falle aber dürften Sie, wenn Sie gehört werden wollen, es den Behörden selber total unmöglich machen, Ihre Lage zu verbessern. Und das was sie verlangen ist und bleibt auch ganz unmöglich, aus mehrfache Gründen.

Vermischte Nachrichten.

Ägyptische Zigaretten gefährlich? Wir lesen in einer Fachschrift, dass der Genuss der ägyptischen Zigaretten, weil ihnen eine ziemliche Dosis Opium beigemischt wird, starken Rauchern äusserst schädlich sein können. indem eine Stimmbänderlähnung sehr leicht eintreten kann. Die k. u. Tabak-Regie wird im Interesse des consumirenden Publikums gewiss diesen Umstand Beachtung schenken und sämtliche Fabrikate die hier Eingang finden nach dieser Richtung hin untersuchen lassen.

Der Zentralverband der Tabaktrafikanten in Oesterreich, hat am 29. d. M. in Wien eine Sitzung abgehalten, deren Tagesordnung folgende war

1. Die missliche Lage der Trafikanten in Oesterreich, die einzuleitenden Schritte bezüglich Erhöhung der Provision bei Tabakmaterial von 10 auf 15 Prozent.
2. Erhöhung der Provision bei Postwerthzeichen und Stempelmarken auf 5 Prozent.
3. Einführung der Specialitäten Zigaretten Princesses und der Ägyptischen.

Das Zündhölzchen Monopol, in der Türkei soll doch zu Stande kommen: Einige Oesterreichische Fabriken, an deren Spitze die Actien-Gesellschaft »Solo« steht, sollen das Monopol pachten und ihre Erzeugniss dort in den Verschleiss bringen.

Die in Vorbereitung sich befindliche Adria Cigarette, lässt noch immer nichts von sich hören, trotzdem der Zeitpunkt ihres Erscheinens für den 1. Jänner angegeben war. Im übrigen wir können warten.

Nochmals — gleichmässige Sorten. Erst kürzlich hatten wir darüber unsere Bemerkungen gemacht, dass die Anfertigung einer und derselben Sorte Zigarren in fast jeder Fabrik anders erfolgt. Das zeigt sich namentlich bei den D Cuba und den H Cigarren, die fast alle Fabriken erzeugen. Wir sehen D Cuba die so dünn und klein sind, wie die H Zigarre, dann sehen wir wieder solche die doppelt so dick erscheinen. Bei den H Zigarre ist der Unterschied noch weit auffälliger. Da liefert manche Fabrik eine Zigarre, dass kein Mensch sie für eine H Zigarre ansehen würde, während wieder andere aussehen dass es zum Erbarmen ist. Wenn auch die Zigarren schon nicht alle gleich schön sein können, so seien sie unseres Erachtens nach einander zumindest ähnlich.

A legjobb gyúfa a legolcsóbb!!

Kétségtelenül ilyen a következő, mindenütt jól ismert fajta:

Biztonsági gyújtó:

Honvédszobor gyújtó
Millenium
Népgyufa
Buzbrothers (svédgyufa
karddal)

Krokodil gyufa
Eiffel torony gyufa
Telegráf

Szalon gyújtó:

Millenium gyújtó
Népgyufa
Germán gyufa
Krokodil
Pearlmatches.

Ezen fajok, kitűnő minőségüknél fogva, több világkiállításon nyertek díjakat, legutóbb Párisban 1900-ban, Grand Prix-t és arany érmet. (Pojatzi cég.)

Raktárak Budapesten:

DARVAS S. ÉS TÁRSA

V., Hold-utca 9.

LOTTER ÁGOST

VI., Kemnitzer-utca 10.

Telefon 51-02.

Löblovitz Zsigmond

papir és könyvkereskedése

könyvnyomda

könyvkötészet

Budapest, VII. Csömöri-ut 40.